

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และซ้อมแผน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลติดตามการสอนทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ในโรงเรียนมูลนิธิเรียนดีนานาชาติ

ประชากรในการวิจัยเป็นครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ในโรงเรียนมูลนิธิเรียนดีนานาชาติ ซึ่งถูกเลือกตัวมาจำนวน 18 คน ให้โรงเรียนจำนวน 3 โรงเรียน และสุ่มครูวิทยาศาสตร์ในเขตต่อจะโรงเรียนที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 โดยใช้สุ่มอย่างง่ายการดับเบิลชันด้วย 2 คน รวมเป็นตัวอย่างประชากรครูวิทยาศาสตร์ทั้งหมด 18 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์ดึงผลการสอนทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งตัดแปลงมาจาก เอกสารที่มี ลักษณะของครื่องมือเป็นรายการพฤติกรรมการสอนทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ทั้ง 13 ทักษะ จำนวน 80 รายการ แบบสังเกตมีความตรงชัดเจนอย่างมาก และความตรงของสูจัด ในการสังเกตความตรงของสูจัดพบว่ามีความสอดคล้องกันระหว่างสูจัดและสูจัดของครูวิทยาศาสตร์ทั้ง 3 ท่าน โดยมีค่าร้อยละของความสอดคล้องกัน ดังนี้ 87.50, 88.75 และ 88.75 การหาความที่ชัดของสูจัด พบว่ามีความสอดคล้องกันในการสังเกตทั้ง 3 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 100

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสูจัดเข้าไปสังเกตผลติดตามการสอนทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ในห้องเรียนด้วยตัวของครูสอนทั้งบันทึกผลการสอนที่เกิดขึ้น ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสูจัดได้ทำการสังเกตการสอนของครูที่มีน้ำหนักอยู่ที่ 50 นาที โดยทำการสังเกตทุกสัปดาห์ รวมการสังเกต 54 ครั้ง บันทึกการสังเกตตัวชุดเดียว โดยมีเกณฑ์การบันทึกว่า ถ้าปฏิบัติการสอนตามรายการพฤติกรรมนั้นๆ จะได้ 1 คะแนน ถ้าไม่ปฏิบัติได้คะแนน 0 คะแนน ทั้งนี้โดยไม่คำนึงถึงความซื่อของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลอ้างจากที่ญี่ปุ่น ให้ทำการซึ่งกตัญญูดิกรรมการสอนทักษะกระบวนการทางวิชาภาษาศาสตร์ของครูเรียนรู้อย่างดี ให้นำคะแนนที่ได้จากการซึ่งกตัญญูวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับชั้น ตั้งแต่ไปปีนี้

1. หากตัวอย่างของสถานภาพทั่วไปของตัวอย่างประชากร
2. หากตัวอย่างของคะแนนทดสอบที่เก็บขึ้นในการสอนทักษะกระบวนการทางวิชาภาษาศาสตร์ที่มีเป็นตัวอย่างประชากรที่มีพฤติกรรมการสอนทักษะกระบวนการทางวิชาภาษาศาสตร์ แต่ละรายการพฤติกรรม หากนักเรียนแสดงผลคะแนนพิเศษความแตกต่างของคะแนนทดสอบทักษะกระบวนการทางวิชาภาษาศาสตร์ของตัวอย่างประชากรในแต่ละระดับชั้น จากนั้นนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบทักษะกระบวนการสอนทักษะกระบวนการทางวิชาภาษาศาสตร์ทั้ง 3 ระดับเป็นรายตัว ด้วยวิธี Tukey's HSD test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS for Windows Version 4.0

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ การประเมินเพื่อบรยุทธิ์การสอนทักษะกระบวนการทางวิชาภาษาศาสตร์ของครูวิชาภาษาศาสตร์มัธยมศึกษาตอนต้น ที่สอนในระดับชั้นต่างกัน ในโรงเรียนมุสลิมนานาชาติ หัวหิน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ทักษะกระบวนการทางวิชาภาษาศาสตร์ทั้ง 13 ทักษะของครูวิชาภาษาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่สอนในระดับชั้นต่างกันที่มีพฤติกรรมการสอนแยกต่างกัน พบว่า ครูระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 มีพฤติกรรมการสอนที่แยกต่างกันส่วนครูระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 กับ ครูระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 มีพฤติกรรมการสอนไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05
2. เมื่อพิจารณาทักษะกระบวนการทางวิชาภาษาศาสตร์รายหัวทักษะของครูวิชาภาษาศาสตร์ ที่สอนระดับชั้นต่างกัน ที่มีพฤติกรรมการสอนแยกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า
 1. ทักษะการวัด มีอัตรา 2 กถุ่นที่มีผลต่างกัน คือ ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 กับ ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3
 2. ทักษะการเขียนแบบประเมิน มีอัตรา 2 กถุ่นที่มีผลต่างกัน คือ ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 กับ ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3
 3. ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสปปสกับสปป และสปสกันเอง มีอัตรา 1 กถุ่นที่มีผลต่างกัน คือครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3

4. ทักษะการใช้ตัวเลขมีอยู่ 2 กลุ่มที่แยกต่างกัน คือ ครูจะดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 กับ ครูจะดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3

5. ทักษะการกำหนดกรอบคุณค่าวัฒนธรรม มีอยู่ ๑ กลุ่มที่แยกก่อต่างกัน คือครู
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๓

6. ทักษะการดีความหมายและลงชื่อตัวปมืออธิบุคคล กลุ่มที่แยกต่างกัน ที่จะกระดับรั้นแม่เรย์ที่ กัญชากีที่ 1 และ 3

สถิติประยุกต์การวิจัย

จากผลการวิจัยที่พบว่าทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์โดยรวมทั้ง 13 ทักษะ ปรากฏอยู่ทุกประดับมัธยศึกษาปีที่ 1 และ 3 มีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน ที่ระดับนักเรียนต่ำกว่า平均值 .05 เท่าก្ដุในระดับมัธยศึกษาปีที่ 1 พบความเนื้อหาในแผนภูมิเรียนที่ก่อให้เกิดให้สั่งในแผนภูมิเรียนจะมีทักษะขั้นพื้นฐานมากกว่าขั้นบูรณาการ ดังข้อค้นพบของ ชุติญา ศรีญญาด (2535:๙) ที่กล่าวว่าหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยศึกษาตอนต้นมีทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานมากและมีทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการน้อย ส่วนระดับมัธยศึกษาปีที่ 3 น่องใจนื้อหาวิชาภายนี้อาจเป็นสาเหตุที่เน้นทักษะการใช้คัวเลขมากกว่าทักษะด้านอื่นๆ และมีการสอนทักษะด้านบูรณาการมากขึ้น ซึ่งเป็นที่สูงสุดสำหรับการศึกษาวิทยาศาสตร์ในระดับสูงขึ้นท่อไป ดังข้อค้นพบของ ชุติญา ศรีญญาด (2535:๙)

ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ที่คุณวิทยาศาสตร์ระดับมัธยศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมูลนิธิเช่นเดียวกัน มีพฤติกรรมการสอนที่แยกต่างกัน ที่ระดับนักเรียนอย่างต่อติด .05 มีดังนี้ ทักษะการเขียนภาษาไทย ทักษะการวัด ทักษะการใช้ตัวเลข ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่สอนกับสิ่งอื่น และสเปสก้ามว่า ทักษะการกำหนดและควบคุมตัวแปร ทักษะการศึกษาหมายละเอียดชื่อสรุป ซึ่งคือระดับมาตรฐาน 2010 ของไทย

ทักษะการอ่าน มีกตุ่นที่มีตอกด่างกัน 2 กตุ่น คือ ครูระดับชั้นมัธยศึกษาปีที่ 1 และ 3 กับครูระดับชั้นมัธยศึกษาปีที่ 2 และ 3 และพบว่าครูระดับชั้นมัธยศึกษาปีที่ 3 มีพอดีกรรมการสอนทักษะซึ่งหากพอดีกรรมการในจะจะที่ครูระดับอื่น บางราชทักษะซึ่งไม่ได้ปฏิบัติ อาจเป็นเพราะว่านี้ต้องห้ามในแบบเรียนของชั้นมัธยศึกษาปีที่ 3 ส่วนใหญ่ก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณและจะต้องนำผลการอ่านที่ได้ไปใช้ในการคำนวณเพื่อค่าที่ได้จากการคำนวณจะมีความถูกต้อง แม่นยำ ครูในระดับชั้นมัธยศึกษาปีที่ 3 จึงให้ความสำคัญกับทักษะนี้ การที่ครูระดับชั้นมัธยศึกษาปีที่ 1 และ 2 มี

พฤติกรรมการสอนทักษะดังกล่าวไม่แตกต่างกันอาจเป็นเพราะว่าครูระดับมีรัฐบัณฑิตศึกษาปีที่ 1 และ 2 มีความเห็นว่าทักษะนี้เป็นทักษะที่ฐานที่มีคุณค่าและจำเป็นในการสอนทักษะนี้

ทักษะการplanning ประทุม มีกิจกรรมที่แตกต่างกัน 2 กลุ่ม คือ ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 กับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 และพบว่าครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีพฤติกรรมการสอนทักษะต่อหูกหูลูกติดกับในขณะที่ครูระดับอื่นบางรายทักษะต่อหูไม่ได้ปฏิบัติ ซึ่งสะท้อนถึงความต้องกับข้อสืบสานบทของ ชุดใหญ่ สรุปผล (2535 : 74) ที่พบว่าพฤติกรรมการสอนทักษะกระบวนการวิชาภาษาศาสตร์ของครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะมีทักษะการplanning ประทุมมากกว่าระดับอื่น ภาระเนื้อหารายวิชาจะเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับการทดลองและแยกประทุมของนักเรียนต่างๆ ส่วนครูระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 มีพฤติกรรมในการสอนทักษะนี้ไม่แตกต่างกันเป็นพหุระดับที่ต้องห้ามในแบบเรียนของทั้งสองระดับมีทักษะนี้น้อยลงทำให้ครูไม่ได้สอนทักษะดังกล่าว

ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปรย์กับสเปรย์ และ สเปรย์กับเวอเอนเมิกลุ่มที่แตกต่างกัน 1 กลุ่ม คือ ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 เมื่อจะจากน้องห้ามในแบบเรียนของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะนี้เกี่ยวข้องน้อย แต่ครูอาจจะไม่เข้าใจความหมายของทักษะและไม่มีความรู้ในการสอนทักษะนี้จึงไม่สามารถอธิบายให้เด็กตัดสินใจได้

ทักษะการใช้ตัวเลข บีกตุ่มที่แตกต่างกัน 2 กลุ่ม คือ ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 กับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 และพบว่าพฤติกรรมการสอนทักษะต่อหูกหูลูกติดกับครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการปฏิบัติเพียงระดับเดียวในขณะที่ครูระดับอื่นไม่ได้ปฏิบัติเช่น ตามข้อสืบสานบทของ เอลิมชวัญ ภูมิ (2535 : 7) ที่กล่าวว่าครูวิชาภาษาศาสตร์มีการปฏิบัติทักษะนี้น้อย การที่ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการปฏิบัติเพียงระดับเดียว เป็นพหุระดับที่ต้องห้ามในแบบเรียนของระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะเป็นน้องห้ามที่ควรห้องกับการศึกษาและครุ่นคิดเป็นต้องสอน ต่อไปเป็นที่สูงสุด สำหรับการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ในระดับที่สูงขึ้น

ทักษะการกำหนดและควบคุมด้วยมีกิจกรรมที่แตกต่างกัน 1 กลุ่ม คือ ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 และพบว่าครูระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพฤติกรรมการสอนทุกทักษะต่อหู ในขณะที่ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางรายทักษะต่อหูไม่ได้ปฏิบัติการสอนเพื่อองค์ความรู้ไม่เห็นความสำคัญของทักษะดังกล่าว และครูอาจจะไม่เข้าใจความหมายของทักษะนี้คือ จึงไม่ผูกฝุ่นให้นักเรียนใช้ทักษะนี้เพื่อการ

ทักษะการตีความหมายภาระการสอนข้อสรุป บีกตุ่มที่แตกต่างกัน 1 กลุ่ม คือ ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 ซึ่งสอดคล้องกับข้อสืบสานบทของ ชุดใหญ่ สรุปผล (2535 : 74) ที่กล่าวว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จะใช้ทักษะขั้นพื้นฐานมากกว่าขั้นบูรณาการเป็นเหตุให้ครูผู้สอนต้องใช้ทักษะพื้นฐานหลักทักษะมาประกอบกันในการสอนทักษะดังกล่าว ซึ่งครูระดับชั้นมัธยม

ศึกษาปีที่ 3 จะใช้ทักษะนี้มากทั้งนี้เป็นพารามเนื่องหัวข้ออื่นๆ ก็ต้องมีการสอน และนักเรียนรับ
น้ำร้อนศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถที่สูงและมีความรู้ในทักษะเหล่านี้มาก่อน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. สถานบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิทยาศาสตร์ ควรมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ
ให้แก่ครุวิทยาศาสตร์ทุกคน “เรื่องทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์”
2. สถานบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิทยาศาสตร์ควรจัดทำเผยแพร่องค์ความรู้ใน
ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ให้แก่ครุวิทยาศาสตร์ทุกคน
3. ควรมีการศึกษาหาดูถือกรรมการสอนทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ ในโรงเรียนซึ่งกัก
กรมต่าง ๆ เช่น สังกัดกรรมการศึกษาคุณ สังกัดกรมสามัญศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาหาดูถือกรรมการสอนทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ของครุวิทยาศาสตร์
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมุ่งเน้นศึกษาดูแลและโรงเรียนสอนอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาหาดูถือกรรมการสอนในล้านอื่นๆ เช่น หอดูถือกรรมการใช้ภาษาไทยในวิชา
วิทยาศาสตร์ หอดูถือกรรมการสอนแผนภูมิน้ำท่วม
3. ควรมีการศึกษาหาดูถือกรรมการสอนทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ในวิชาวิทยาศาสตร์
เพื่อเกษตร ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**